

ANDRÉ proti FRANCII (č. 18603/03)

Rozsudek z 24. července 2008

Domovní prohlídka a zabavení dokumentů v advokátní kanceláři daňovým úřadem za účelem zjištění a zajištění důkazů svědčících proti společnosti, která byla klientkou stěžovatelů. Daňový úřad provedl domovní prohlídku v prostorách advokátní kanceláře stěžovatelů. Prohlídku vedli čtyři úředníci za přítomnosti prvního stěžovatele, předsedy Advokátní komory a důstojníka soudní policie. První stěžovatel při této příležitosti obdržel kopii nařízení soudu povolující domovní prohlídku na základě žádosti daňového úřadu. Z prohlídky byl sepsán protokol obsahující seznam zabavených dokumentů, který všechny přítomné osoby podepsaly. Dohromady bylo zabaveno 66 dokumentů, mezi nimi ručně psané poznámky a jeden dokument obsahující ručně psaný záznam prvního stěžovatele, k němuž předseda Advokátní komory uvedl, že jde o osobní dokument advokáta podléhající služebnímu tajemství, který nemůže být zabaven. První stěžovatel uvedl do protokolu námitky ke způsobu, jakým byla domovní prohlídka provedena. Obdržel kopii protokolu, jakož i opis seznamu zabavených dokumentů. Stěžovatelé podali kasační žalobu, v níž se zejména dovolávali zásady služebního tajemství a práva obhajoby a namítali, že položky, které jim byly svěřeny jejich klienty, a korespondence s nimi nemůže být předmětem domovní prohlídky, jejímž cílem není získat důkaz proti advokátu, proti němuž je vedeno trestní řízení. Kasační soud jejich žalobu odmítl.

Před ESLP se stěžovatelé dovolávali svých práv zaručených jim článkem 8 Úmluvy.

ESLP mínil, že domovní prohlídka v kanceláři stěžovatelů a zabavení dokumentů byly zásahem do jejich práv zaručených článkem 8 Úmluvy na respektování jejich domova. Šlo o zásah zákonný a sledující legitimní cíl ochrany veřejného pořádku a předcházení trestným činům. Nicméně, domovní prohlídky a zabavení materiálů v kancelářích advokátů nevyhnutelně zasahuje do jejich služebního tajemství, který je základnou jejich důvěrného vztahu, který existuje mezi advokátem a jeho klientem a který je součástí práva klienta nepřispívat k sebeobviňování. Jestliže vnitrostátní právo upravuje domovní prohlídky v prostorách advokátních kanceláří, musí být zajištěny zvláštními zárukami. Konkrétně, domovní prohlídce je přítomen předseda Advokátní komory, který dohlíží na to, aby byla dodržena zásada služebního tajemství a který v dané věci v tomto ohledu učinil poznámku do protokolu. Na druhou stranu ESLP poznamenal, v nepřítomnosti soudce, který prohlídku povolil, přítomnost předsedy Advokátní komory a jeho poznámky nemohly zabránit tomu, aby bylo umožněno stěžovatelům se do zabavovaných dokumentů nejprve podívat. Pokud šlo o zabavení ručně psaných poznámek prvního stěžovatele, šlo o osobní dokumenty advokáta, na které podléhaly služebnímu tajemství. Navíc povolení prohlídku provést bylo formulováno široce – získání důkazního materiálu na určitých místech, kde se mohly nacházet dokumenty týkající se údajných podvodů, a to zejména v prostorách náležitých stěžovatelům. ESLP judikoval, že daňoví úředníci a policejní důstojníci měli dojem, že jejich pravomoci jsou široké. Cílem dotčené domovní prohlídky bylo nalezení odkrytí materiálu u stěžovatelů jenom z toho důvodu, že byli advokáty dotčené obchodní společnosti podezříváné ze spáchání trestného činu podvodu, a existovala naděje, že nalezený materiál bude možno použít proti této společnosti.

Za těchto okolností byl článek 8 Úmluvy porušen.